

List trafił do Redakcji IRK-MC z informacją, że został skierowany (przez jego Autora) osobno do wiadomości Zastępcy Redaktora Naczelnego „Ido – Ruch dla Kultury” profesora dr. hab. Kazimierza Obodyńskiego oraz do innych osób [red.].

Do Redaktora Naczelnego / To the Editor-in-Chief

Sz. Pan Prof. dr hab. Wojciech Cynarski
Redaktor Naczelny „Ido – Ruch dla Kultury”

W związku z kontrowersjami towarzyszącymi mojemu artykułowi pt. *O metodologii i hipotezie* pragnę wskazać Panu Profesorowi na następujące aspekty tej publikacji:

1. Tekst ma charakter polemiczny i został opublikowany w dziale Polemiki pisma „Ido. Ruch dla Kultury”.
2. Ma m.in. za przedmiot krytyki poglądy wyjęte z kontekstu większych wypowiedzi. Nb. każda mniejsza lub większa wypowiedź jest wyjęta z mniejszego lub większego kontekstu społecznego, sytuacyjnego czy piśmienniczego. Nie ma innej możliwości. Założeniem polemiki jest to, że owe poglądy zostają poddane stroniczej analizie i interpretacji oraz ewentualnej negatywnej ocenie. Tego typu zabieg jest typowym, aczkolwiek nie jedynym, przejawem sporu naukowego, czyli dyskusji z tezą. Osobom niezgadającym się z zawartym w polemice kontekstem uzasadnienia przysługuje prawo do merytorycznej riposty w piśmie, w którym dana polemika została opublikowana. W tym przypadku byłaby to kontynuacja sporu metodologicznego zaistniałego na posiedzeniach Rady Wydziału Wychowania Fizycznego AWF w Warszawie (nieobjętych klauzulą tajności) i publicznych obron prac doktorskich.
3. Do wypowiedzi publicznych w formie słowa mówionego można odnosić się poznawczo i krytycznie, podobnie jak do tekstów publikowanych w formie pisemnej. Przykładem tego są m.in. wykłady – stanowiące osnowę aktywności akademickiej, sprawozdania z konferencji naukowych relacjonujących również przebieg dyskusji czy też cała filozofia postsokratyczna, nawiązująca do spuścizny Sokratesa, który programowo nie pisał i interesująco oralnie to uzasadniał.
4. Ponadto pragnę zwrócić uwagę na to, że pierwsza część mojego tekstu zatytułowana jest „Reminiscencje metodologiczne”. Reminiscencje, to inaczej wspomnienia. Wspomnienia w formie pisanej to pamiętnik. Innymi słowy tytuł wskazanej części brzmi: „Pamiętnik metodologiczny”. Forma pamiętnika umożliwia odwoływanie się również do zagadnień metodologicznych poruszanych w wypowiedziach niepublicznych. W związku z tym pragnę także zwrócić uwagę na to, że hybrydyzacja, mieszanie form wypowiedzi naukowych jest nie tylko dopuszczalnym, ale również uznanym i często stosowanym rozwiązaniem. Dotyczy to np. przenikania się literatury i filozofii, jak w przypadku Platona, Sartre’a, Camusa; teologii i filozofii jak w przypadku myśli protestanckiej czy też biologii, gdzie empiria uzależniona jest i współwystępuje z teorią, filozofią i historią biologii.

Na koniec wypowiedzi chciałbym dodać – niezależnie od ewentualnej dalszej wymiany opinii merytorycznych – że celem podstawowym mojego artykułu były wyłącznie kwestie z zakresu metodologii ogólnej i ich możliwa aplikacja do zagadnień charakterze szczegółowym. Osoby, które mogłyby poczuć się dotknięte zawartą w nim treścią serdecznie przepraszam.

Z poważaniem
Jerzy Kosiewicz
(Warszawa, 28.11.2008)